



ENTREVISTA A SEYYED HOSSEIN MOUSAVIAN, AMBAIXADOR IRANIÀ

PERFIL

Seyyed Hossein Mousavian (1957) va ser ambaixador a Alemanya (1990-1997) i portaveu iranià en les negociacions amb la UE sobre el programa nuclear (2003-2005). Distanciat de l'actual president, Mahmud Ahmadinejad, treballa als EUA com a investigador associat a la Universitat de Princeton.

“És fals que l'Iran estigui fabricant armes nuclears”

“La revolució va anul·lar tots els projectes de construcció de centrals atòmiques projectades pels EUA per al xa, el seu gran aliat”

“Netanyahu incompleix la Carta de les Nacions Unides quan amenaça l'Iran amb atacs militars”

“El futur de l'Orient Mitjà són els islamistes, agradi o no; Occident s'ha d'aliar amb els que siguin moderats”

24/03/13 02:00 - BARCELONA - [ANNA BALCELLS](#)

0

Tweet

0

Recommend

0



Donant suport als islamistes més extremistes a Síria, els occidentals cometem un error

Convidat pel Cidob, l'ambaixador iranià Seyyed Hossein Mousavian va analitzar a Barcelona l'escull de les negociacions nuclears. En aquesta entrevista, demana als països occidentals que, a canvi de garanties de transparència i de limitació de la capacitat nuclear, respectin els drets dels iranians sota el tractat de no-prolifерació nuclear i aixequin les sancions.

Vostè ha escrit que els EUA haurien d'aprofitar les *primaveres àrabs* per revisar la seva relació amb l'Orient Mitjà. Quins errors hi han comès?

Durant un quart de segle, els EUA van donar suport a la brutal dictadura del xa i, durant dècades, a la de Mubàrak. Va ser un gran error. No és estrany que hi hagi antiamericanisme als carrers àrabs. Mentre Occident s'omplia la boca amb democràcia i drets humans, els pobles de l'Orient Mitjà van fer la revolució per enderrocar dictadors.

En què hauria de canviar la política dels EUA?

El futur de l'Orient Mitjà són els islamistes, tant si agrada com si no. La gran majoria de la població és musulmana. Tenim dues classes d'islamistes, els moderats i els radicals. Si Occident vol un Orient Mitjà moderat, s'ha d'aliar amb els islamistes moderats, però el que està fent a Síria és tot el contrari: dona suport als islamistes més extremistes. Això és un altre error.

En què s'hauria de concretar aquesta aliança?

En una cooperació per combatre el terrorisme, el crim organitzat, el narcotràfic, la pobresa, el blanqueig de diners... També una cooperació a favor del desenvolupament, que Occident pogués portar indústria, tecnologia, inversions, llocs de treball, estabilitat... Mentre hi hagi corrupció i pobresa, no hi haurà seguretat a l'Orient Mitjà.

I el programa nuclear iranià? No crea inseguretat?

Em sorprèn que Occident aixequi aquest recel. Quan Saddam Hussein va envair l'Iran, Europa, els Estats Units i l'URSS li van entregar material i tecnologia per fabricar i usar armes de destrucció massiva. Com a conseqüència d'això, 100.000 iranians van resultar morts o ferits. El líder suprem iranià va prohibir a l'exèrcit represaliar amb armes químiques apel·lant als valors de la religió. Cap país occidental hauria actuat així.

Està dient que els temors d'un Iran nuclear són infundats?

La hipòtesi que l'Iran està fabricant armes nuclears és totalment falsa. De fet, Occident va donar suport al xa, que perseguia la bomba atòmica, de manera que, si fos viu, l'Iran avui tindria una pila d'armes nuclears, com l'Índia i Israel. Van ser els islamistes que, en arribar al poder després de la revolució, van anul·lar tots els projectes del xa per fabricar la bomba atòmica. Vam aturar 23 plantes nuclears projectades pels EUA i vam dir que no volíem enriquir urani. Vam demanar només poder acabar l'únic projecte per al qual hi havia diners i ens van dir que no podíem tenir ni una sola planta nuclear! Per això no hi confiem.

El president iranià Ahmadinejad va dir que Israel "hauria de ser esborrat del mapa". Això tampoc genera confiança...

Fa sis mesos, el viceprimer ministre israelià en una entrevista en un diari del seu país va admetre que, des d'un principi, sabien que Ahmadinejad no va dir això. Però ho van utilitzar durant set anys. I ara, al final del mandat d'Ahmadinejad, confessen que va ser una falsa acusació. Però el problema de veritat és Netanyahu, que durant una dècada ha amenaçat l'Iran amb atacs militars. Sota la Carta de les Nacions Unides, cap estat membre en pot amenaçar un altre amb un atac militar.

Tem l'Iran que l'onada de canvi al món àrab arribi a casa seva?

Els iranians vam ser els primers a enderrocar un dictador, el xa. Des de llavors, hem tingut lluites entre el sector més moderat i el més radical, però cap dels dos vol canviar el règim, com sí que ha passat en les revoltes de Tunísia, el Iemen, Egipte...

Al juny hi ha eleccions presidencials a l'Iran. Què passarà?

No ho sé, és impredecible. Però es pot dir que una figura moderada dins de les files conservadores, lleial al líder, té més possibilitats.

Darrera actualització (Diumenge, 24 de març del 2013 02:00)

Publicat a

[El Punt Avui. Comarques Gironines](#) 24-03-2013 Pàgina 45

[El Punt Avui. Edició Nacional](#) 24-03-2013 Pàgina 13

DESA LA NOTÍCIA A:

Des del [registre](#) pots veure i gestionar totes les notícies desades i de les que en fas seguiment.